

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 13 grudnia 2010 r.

ZW/0714/187/10

Do druku nr 3610

Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 listopada 2010 r., dotyczące przedłożenia opinii nt. senackiego projektu ustawy: **o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym**, w załączeniu, uprzejmie przesyłamy uwagi otrzymane z województw: podlaskiego, zachodniopomorskiego i wielkopolskiego.

Z wyrazami szacunku

/-/ Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura ZWRP

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu *14-12-2010*

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

PBPP.AF.072-26/10

Białystok, 04.12.2010 r.

Związek Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W związku z przesłanym senackim projektem zmiany ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowiącym wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego przedstawiam niniejszym opinię do tego projektu.

Proponowane uzupełnienie art. 87 ustawy ustępem 3a jest zasadne, ale mimo iż w aspekcie merytorycznym uwzględnia istotę zastrzeżeń Trybunału Konstytucyjnego to w aspekcie redakcyjnym wydaje się wysoce zawikłane i zawierające sformułowania zbędne.

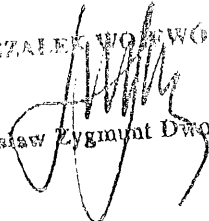
W związku z powyższym proponuję rozważenie następującej propozycji treści ustępu 3a art. 87: „3a. Jeżeli uchwalenie planu miejscowego nastąpiło po 31 grudnia 2003 r. w związku z utratą mocy przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalony przed dniem 1 stycznia 1995 r., obniżenie lub wzrost wartości nieruchomości, o którym mowa w art. 37 ust. 1 stanowi różnicę między wartością nieruchomości określoną przy uwzględnieniu przeznaczenia terenu po uchwaleniu planu miejscowego, a jej wartością przy uwzględnieniu przeznaczenia terenu ustalonego w planie miejscowym uchwalonym przed dniem 1 stycznia 1995 r.”

Jednocześnie na końcu art. 37.1 należałoby dopisać „z zastrzeżeniem art. 87 ust. 3a”.

Powyzszą propozycję sformułowano przyjmując założenie, że w sytuacji, gdy istotą sprawy ustalenia wysokości odszkodowania lub opłaty od wzrostu wartości było przeznaczenie terenów w planach sporządzanych przed 1 stycznia 1995 r., wprowadzenie dodatkowo zapisu w ust. 3a, że „przepisu art. 37 ust. 1 zdanie drugie niniejszej ustawy nie stosuje się, o ile wartość nieruchomości określona przy uwzględnieniu przeznaczenia terenu ustalonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uchwalonym przed dniem 1 stycznia 1995 r., jest większa niż wartość nieruchomości określona przy

uwzględnieniu faktycznego sposobu jej wykorzystania po utracie mocy tego planu wydaje się niecelowe i wikła sprawę. Art. 37.1 dotyczy sposobu ustalania wysokości odszkodowań i opłat planistycznych, w związku z tym ich naliczenie lub zaniechanie naliczania powinno być wynikiem analizy wartości nieruchomości wg stanu prawnego nieruchomości przed 1995 r. i po uchwaleniu nowego planu, a faktyczny sposób jej użytkowania przed uchwaleniem (nowego planu) nie ma tu nic do rzeczy i stawia pod znakiem zapytania celowość dalszej części ust. 3a.

Z poważaniem

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Jarosław Zygmunt Dworżański

Szczecin, 10 grudnia 2010 r.

dot. GM II.0714/II-80/10

Pan Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

OPINIA

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

dotycząca: senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy
o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (druk 3610)

Projekt zmiany ustawy stanowi wykonanie obowiązku dostosowania przepisów ustawy do wyroku Trybunału Konstytucyjnego i co do intencji oraz meritum sprawy nie wnosimy uwag.

Chcemy jednak zwrócić uwagę na pierwsze dwa wersy proponowanego ust. 3a art. 87. Jest tam mowa o sytuacji uchwalenia planu po 2004 r. „w związku z utratą mocy(...)” planu sprzed 1995 r. Może to spowodować potrzebę poszukiwania „związku” uchwalania jednego planu z utratą mocy przez poprzedni, a często takiego związku nie ma i nie musi być. W tym okresie powstały Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin, które ustaliły gdzie będą sporządzane plany i pod jakie funkcje. To Studium jest jedynym dokumentem, z którego można i należy wyprowadzać związek z uchwalaniem nowych planów, a nie planów, które utraciły moc przecież wiele lat temu. Dlatego przepis powinien raczej dotyczyć konkretnego terenu, który znalazł się w „nowym” planie i był przeznaczony w „starym” planie. Może lepsze byłoby przeniesienie tego przepisu do art. 37 i tak określić tę sytuację, zamiast umieszczać ją w przepisach przejściowych. Jeżeli nie, to warto byłoby dodać w art. 37 ust.1 słowa: „z zastrzeżeniem art. 87 ust. 3a”.

Generalnie przepis w zaproponowanym brzmieniu jest stosunkowo skomplikowany, samo jego przeczytanie ze zrozumieniem wymaga sporo wysiłku (formuła zapisu jest zbyt długa i zagmatwana).

Olgierd Geblewicz

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

**URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO**
Departament infrastruktury

Poznań, dnia . grudnia 2010 r.

DI IV 7324 / 233 / 10

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

Odpowiadając na skierowane pocztą elektroniczną zapytanie w sprawie opinii na temat senackiego projektu zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (druk nr 3610) informuję, że ustawa ta jest tak złożonym w swej strukturze i oddziaływaniu dokumentem prawnym, że na analizowanie projektu jego zmiany potrzebny jest zdecydowanie dłuższy czas, dlatego niemożliwe było przygotowanie opinii w terminie podanym w otrzymanej korespondencji. Kontynuując powyższą myśl należałoby stwierdzić dodatkowo, że incydentalne zmiany tego tak wielkiego i ważnego aktu prawnego nie powinny z zasady mieć miejsca - jeśli zamiarem Ustawodawcy jest rzeczywiście tworzenie dobrego i prawidłowo funkcjonującego prawa w naszym kraju.

Z poważaniem

Jerzy Gładysiak
Dyrektor Departamentu Infrastruktury
Urzędu Marszałkowskiego
Województwa Wielkopolskiego

mww/mw